

Книга проклять

Фло старанно водив пером по паперу.

— Прокляття № 99: чари гублення ключів, — примовляв він собі під ніс. — **Качиний пшик — ключ зник!**

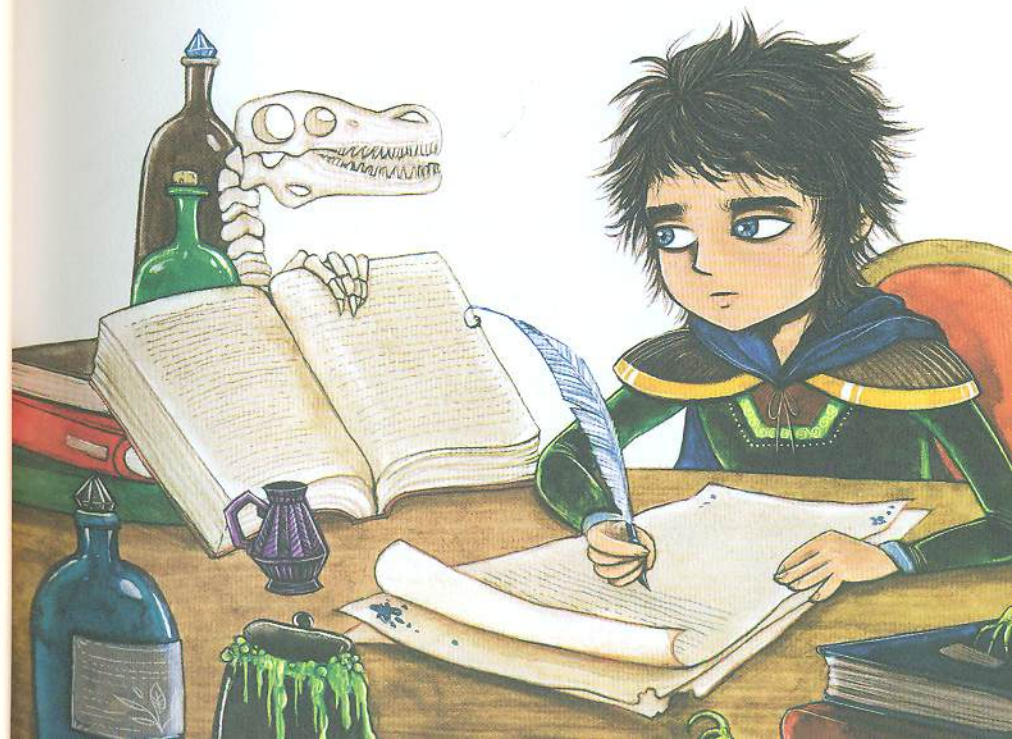
— Гусячий! Гусячий пшик, дурню! — крумкнув крук Брукс. — Ти маєш переписувати точнісінько так, як воно є в Книзі проклять!

Фло зітхнув і знову вмочив перо в чорнильницю.

— Я так і роблю, — роздратовано огризнувся він. — Уже стільки разів переписував цю маячню, що ледь не напам'ять вивчив!

— Маячню? Неймовірна зухвалість, кра-а-а! — обурився Брукс. — «Книга великих проклять і протизаклять» — найважливіша з книжок! Вона містить усі чари, які потрібні нам, магам Високих гір. Але ж ти цього ніяк не второпаєш. Ти найгірший учень з усіх, хто був у Майстра за останню сотню років, кра-а!

— Великим магам протизакляття ні до чого, — заперечив Фло, — бо ми не можемо користуватися Магією Чарівного лісу.

Очі Брукса люто зблиснули.

— Магія Чарівного лісу, тьху! Велика магія — ось єдине справжнє чародійство! Ним можна приборкати велетнів і драконів. Можна запанувати над УСІМ, — крумкнув крук, розправляючи крила. — Саме цього й прагне наш геніальний Майстер Базиль Дурбум! І хоче, щоб ти йому допоміг. Але як? Для мене це справжня загадка. Бідолашний Майстер...

Хлопчик застогнав. Знову за старе. І як же той Брукс полюбляє його дзьобати!

— Він тебе так довго годує, — не вгавав крук. — І що він з того має, мій любий, любий Майстер? Нічого, крім клопотів!

Завжди торочив те саме: мовляв, Фло дурний, Фло лінивий, Фло не вміє чаклувати, бла-бла-бла, кра-кра-кра.

— Просто не треба було мене викрадати, — тихо пробурмотів Фло. І заплющив очі.

Батьків своїх Фло майже не пам'ятав. Пригадував лише, як одного разу в їхній дім ввірвався відьмак. Запекла сутичка, дим, блискавки... Відтоді Фло живе у відьмацькому замку Майстра.

Обов'язок учня чаклуна — готувати все, що треба Дурбумові для чаклування: доїти мишей, перетирати смердючу сірку, збирати отруйні гриби та корінці.

Майстер використовував цю гидоту, щоб виклика́ти зубний біль, тривогу й страх, а Фло мав учитися в нього. Щоб колись теж стати Великим відьмаком.

— Нічого з того не вийде, нездаро! — вилаявся крук, перериваючи роздуми хлопчика. — Ти навіть вичаклувати равликового слизу для ванни не здужав. А Майстер так любить у ньому поніжитися! Натомість ти влаштував у замку потоп. Та ще й ТРОЯНДОВОЮ водою! Тьху!

Брукс струсив пір'ям.

— Тут і досі нею смердить! Не дивно, що Майстер забрався геть та полетів. І де ж він тепер?

Крук пострибав до вікна і втупився в далечинь.

— Як на мене, хай би залишався там, де чорти чубляться, — промовив собі під ніс Фло, схиляючись над штрафною роботою. Дурбум покарав його переписуванням Книги після того дурного випадку з ванною. Най би його дракон копнув!

Фло вічно чарував неклад. І тепер мусив переписати всю Книгу проклять двадцять сім разів, від початку до кінця, усі дев'яносто дев'ять проклять разом з відповідними протизакляттями!

— Вперед, ледаще! — нетерпляче гримнув на учня Брукс, приземляючись біля нього на столі.

Фло похмуро глянув у Книгу. Крук теж зазирнув усередину й набурмосився.

— А й справді. Качиний пшик... гм.

— Я ж кажу, — пробурмотів Фло. — А проти-закляття — це чари повернення. **Ключику, сюди, до мене ходи!**

Він акуратно записав, якими чаклунськими пасами супроводжується це заклинання. Відтак відклав перо й потягнувся.

— Готово!

— Кра-а-а-а, — крумкнув Брукс і надувся. — Готово? Розмірявся! Ти маєш переписати Книгу проклять іще тричі, ще тричі! — Птах пострибав стільницею та дзьобом розгорнув фоліант